

Частіше за все існуючий потенціал використовується не повністю. Причиною може бути нестача якогось часткового елемента – обладнання, кадрів, сировини, енергії тощо.

Реалізований ІП – частка або увесь існуючий його потенціал, що вже використовується на момент оцінки.

Нереалізований – не використовується на момент оцінки за внутрішніми або зовнішніми причинами й існування якого доцільне лише як тимчасове становище або резерв.

Резерв – частка нереалізованого ІП підприємства, яка існує, але не використовується за рішенням власника залежно від зовнішніх та внутрішніх умов.

Надлишок нереалізованого потенціалу – частка ІП підприємства, яка не може бути використана за тимчасово або постійно існуючих умов, і не є спеціально створеним резервом.

Потенціал розвитку – властивість носія піддаватися змінам, які забезпечать посилення існуючих, або появу нових властивостей.

Таким чином, ІП – це його спроможність як носія штучного походження забезпечити очікувану суб'єктом оцінки норму прибутку шляхом впровадження інновацій в різноманітні сфери діяльності (виробничу, управлінську, фінансову тощо) в існуючій системі зовнішніх обмежень.

ІП є внутрішньою характеристикою носія (підприємства) та не існує окремо носія. ІП підприємства поділяється на існуючий та потенціал розвитку. В свою чергу в межах існуючого потенціалу виділяють реалізований та нереалізований (резерв, надлишок).

А.О. МАРЮХНИЧ, магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ В ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Світові тенденції глобалізації, швидкого технічного та технологічного підйому виробництва, зростання темпів розвитку національних ринків і, як наслідок, посилення конкурентної боротьби ставлять високі вимоги до діяльності господарських суб'єктів. Адже тільки інноваційний менеджмент з властивим йому функціональним апаратом в змозі передбачити і зумовити

майбутнє, саме він на даний час є одним з найважливіших елементів конкурентної боротьби, а інноваційно-інвестиційна стратегія є основним його інструментом, тому саме управлінню інноваційно-інвестиційними процесами необхідно приділяти значну увагу підприємствам, які господарюють в ринкових умовах.

Дослідження літератури та електронних джерел згідно з порушеною проблемою свідчить про швидко зростаючий інтерес до неї як з боку практиків, так і теоретиків. Як свідчить практика, це питання є актуальним, бо навіть на перший погляд, вимальовується його не тільки теоретична, але й прикладна значущість.

Як форма цільового управління інноваційною діяльністю інноваційний проект являє собою складну систему взаємообумовлених і взаємопов'язаних за ресурсами, термінами і виконавцями заходів, спрямованих на досягнення конкретних цілей (завдань) на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки. Як процес здійснення інновацій - це сукупність виконуваних у визначеній послідовності наукових, технологічних, виробничих, організаційних, фінансових і комерційних заходів, що приводить до інновацій. У той же час інноваційний проект - це комплекс технічної, організаційно - планової і розрахунково-фінансової документації, необхідної для реалізації цілей проекту. Найбільш повно і комплексно суть інноваційного проекту виявляється в його першому аспекті.[1, стор. 11]

Необхідно зазначити, що інноваційні проекти можуть формуватися як у складі науково - технічних програм, реалізуючи завдання окремих напрямків (завдань, розділів) програми, так і самостійно, вирішуючи конкретну проблему на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки. З погляду характеру цілей проект може бути кінцевим, тобто відбивати мету вирішення інноваційної проблеми (завдання) в цілому, чи проміжним, пов'язаним з досягненням проміжних результатів вирішення складних проблем. За видом потреб, що задовольняються, проект може бути орієнтований на існуючі потреби чи на створення нових. Класифікація інноваційних проектів за типом інновацій допускає розподіл їх на:

- введення радикально нового чи удосконаленого продукту;
- введення нового чи удосконаленого методу виробництва;

- створення нового ринку;
- освоєння нового джерела постачання сировини чи напівфабрикатів;
- реорганізація структури управління;

Обов'язково слід звернути увагу на те, що інноваційний проект, розглянути й як процес, охоплює такі етапи [2, стор.67]:

Працюючи у цьому напрямі, ми зосередити увагу на етапах розробки інноваційного проекту. У процесі розробки концепції інноваційного проекту можна виділити такі етапи:

- формування інноваційної ідеї і постановка мети проекту;
- маркетингові дослідження ідеї проекту та його структуризація;
- аналіз ринку і невизначеності;
- вибір варіанта реалізації проекту [3, стор.189].

Література: 1. **Василенко В.О., Шматько В.Г.** Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник. За редакцією В.О. Василенко. - Київ: ЦУЛ, Фенікс, 2003. - 440 с. 2. **Гунин В. Н. и др.** Управление инновациями: модульная программа для менеджеров. — М., 1999. 3. **Федоренко В.Г.** Инвестознaвство: Підручник. — 3-те вид., допов. — К.: МАУП, 2004. — 480 с.

Я.О. КОТЛЯР, магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

У сучасному світі інноваційна діяльність виступає основою подальшого існування і розвитку промислових підприємств, а також дає можливість для підвищення конкурентних переваг. Сучасні конкурентні переваги підприємств усе більш залежать не від міри володіння капітальними ресурсами і матеріальними цінностями, а від здатності співробітників до розробки і впровадження інновацій, що призводить до розширеного залучення інвестицій в інтелектуальний капітал і є базою економічного зростання на основі науково-технічного прогресу.

Інноваційність стає невід'ємною рисою сучасного підприємства. У зв'язку з цим зростає важливість і роль управління інноваційною діяльністю, інноваційним розвитком українських підприємств.

Зростаюча роль інноваційної діяльності пред'являє нові вимоги до питань про вибір найбільш ефективних механізмів